

01-08-2025 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς 02-08

† Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου
Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέροιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπυχηρά

Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος Γ'τος

^Γχ^Β
⁶λ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
 σο ον μου ⁶λ^λ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^Ππ^Β
 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ⁶λ^λ
 προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
 τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
 Κυ ρι ε ⁶λ^λ
⁶λ^Β Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ^Πε παρ
 σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δει

σακουσον μου Κυ ρι ε

^B
⁶_λ Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ_λ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶_λ

^B
⁶_λ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ_λ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶_λ

^B
⁶_λ Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ_λ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκλεκ των αυ των ⁶_λ

^B
⁶_λ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να τω την κε φα λην μου

^B
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θησανε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

^B
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θησαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη

^B
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ^{6λ}

^B
^{6λ} Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στησαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο με νων την α νο μι αν ^{6λ}

^M
^{6λ} Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι ^B

α μα ρτω λοι ^{6λ} κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ^{6λ}

^Δ
^{6λ} Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα ^Δ

^Δ
^{6λ} φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην ^{6λ}

^B
^{6λ} Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

ἡ σιν μου Ἀ την θλιψιν μου ε νω πιον αυ του

α παγγε λω

Ε ν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ εγνωστας τριβους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με

Ἄ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

6^B
 6^λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
 6^Δ
 6^λ πα Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
 6^λ
 εν γη ζων των
 6^B
 6^λ **Π**ρο σχεις προς την δε η σιν μου 6^Δ
 ο ο
 6^λ
 τι ε ταπει νω θηνησφοδρα
 6^B
 6^λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 6^B
 6^Δ με ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερε με 6^λ
 6^B
 6^λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 6^Δ
 μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 6^λ
 νο μα τισου
 6^B
 6^λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι 6^Δ
 ε ως

ου αν τα πο δως μοι ^{6λ}

^M ^B ^{6λ} Εκ βα θε ων ε κεκραξα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ^{6λ}

^Δ ^{6λ} Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δ ^{6λ} εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ^{6λ}

Εἶτα ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ 3 Σπικηρὰ
Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος εἰς 6.

ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχος. ^χ₆
⁶_λ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα
 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶_λ τις υ πο
 στη σε ται ^χ₆ ο τι πα ρα σοι ο ι λα
 σμος ⁶_λ εστιν

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεῖς τὴν
 διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὥφθης Στέφανε,
 διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος,
 καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς
 βλέπουσι, δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας
 οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ
 Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχος. ^χ₆
⁶_λ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος
 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶_λ υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου
 Γ
6
λ

 ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι

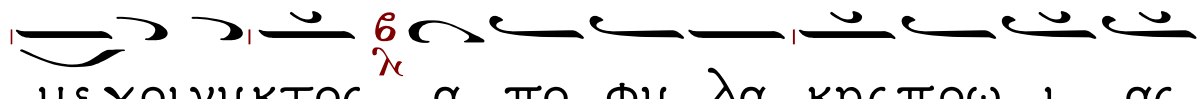

 ον
 Γ
6
λ

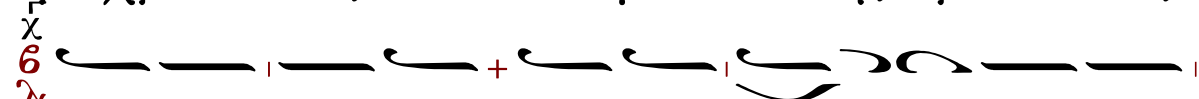
Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεῖς τὴν
 διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὥφθης Στέφανε,
 διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος,
 καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς
 βλέπουσι, δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας
 οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ
 Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Σπύχος. Γ
6
λ

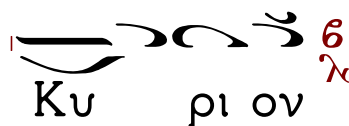

 Α πο φυ λα κης πρω ι ας

 με χρινυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

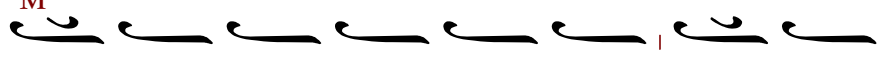
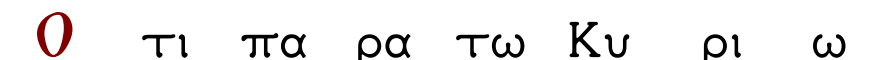
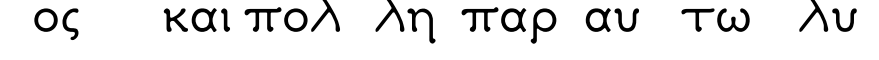
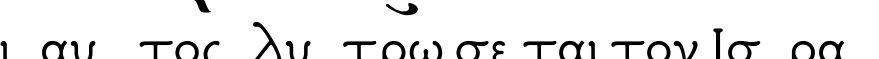
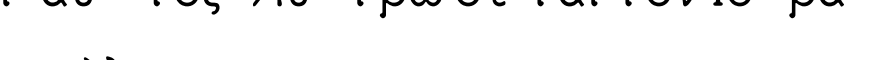
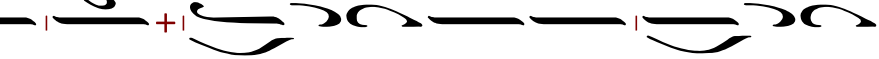
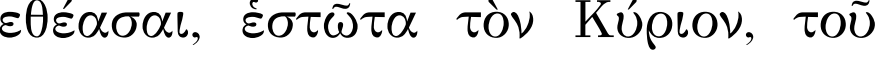
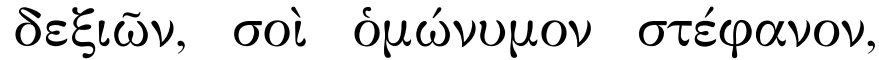
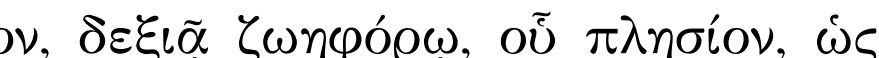
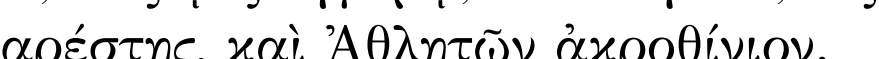
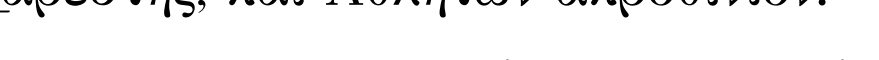
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

 Κυ ρι ον
 Γ
6
λ

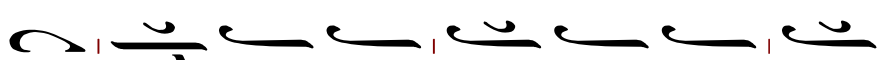
Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον
 ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν, ὧν

ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ
Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον,
προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, οὗ πλησίον, ὡς
καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Στίχος. ^χ_λ ^M₆

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω
το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ
τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ
του

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον
ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν, ὧν
ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ
Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον,
προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, οὗ πλησίον, ὡς
καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Στίχος. ^χ_λ ⁶_λ

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν
τες οι λα οι

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ
δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον, καὶ
ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος,
ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου
ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ
Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ
πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Σπῆχος. Ο τι ε κρα ται ω θη το
ε λε ος αυ του εφ η μας και η α
λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι
ω να

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ
δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον, καὶ
ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος,
ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου

ἀφρέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ
Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ
πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Δόξα... τοῦ μηναίου.

Ἦχος πλ. β΄

 υε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
 αι Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι

 Πρω ω τος εν μαρ τυ υ υ σι ι ιν ε ε
 δει ει ει χθης και εν δι α κο ο ο νοις
 Στε φα νε ε ε μα κα α ρι ι ι ε
 των α θλη των το εγ κα αλ λω ω πι ι ι ι
 σμα των πισ των το στη η η η ρι ι ι ι γ
 μα η η δο ο ζα των δι και αι αι αι ων
 τοις την σε πτην σου ε ορ τα α ζου ου ου σι ι

μνη η η μην αι τησαι ως πα ρι στα
 α με ε νο ος τω ω θρο νω Χρι στου
 του ου παν τα α α α να α α α κτος των
 πταισμάτων ι ι λα ασμον και βα σι λει
 ας ου ου ου ου ου ρα α νω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ων α ξι ω θη η ναι η
 η η η μας

Καὶ νῦν...

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον "Τὶς μη μακαρίσει σε..."

φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω προς δι ι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλεν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

η η η μ ω ω ω ω ων

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ζι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ήχος Βαρύς Γῆ

Ὁ Θεὸς ἀντιληπτῶρ μου εἶ το ε
(Δίς) Γῆ
λεοοσσου προφθάσει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ὁ Θεὸς ἀντιληπτῶρ
μου εἶ το ε λεοοσσου προφθάσει με ε
ε

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν
με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς
τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπχα, τὰ 3 Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος Δι

Πρωτων δι α κονοις πρωτος και εν μαρ

τυ σι ι ι ε δει ει χθης πα να α α γι ε

Στε ε ε φα α α α νε ο δος γαρ ε

γε ε νου ου τοι οι οις α γι ι οις και πολ

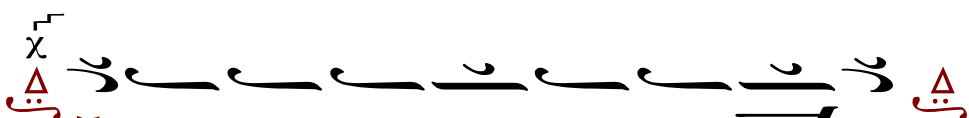
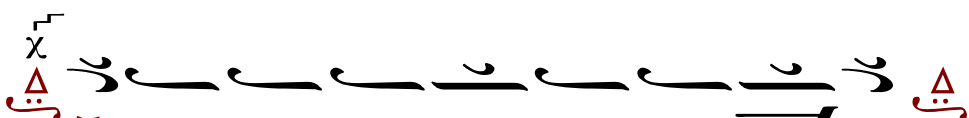
λους τω Κυ ρι ω προ ση η η γα γες μα α αρ

τυ υ υ υ ρας δι ο ου ρα νος σοι η νοι

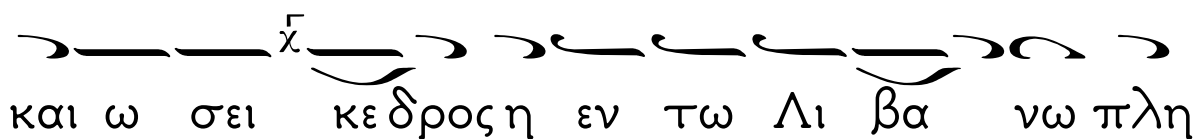
γη και Θε ος σοι οι οι ε φα α νη αυ τον ι

κε τε ευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ χα α ας

η η η η μων

Σπχ. ^χ

Δι και ος ως φοι νιζ αν θη σει

 και ω σει κεδρος η εν τω Λι βα νω πλη

θυν θη σε ται

Τον πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο

ον του Χρι ιστου θε ρα α α α πο ο ον

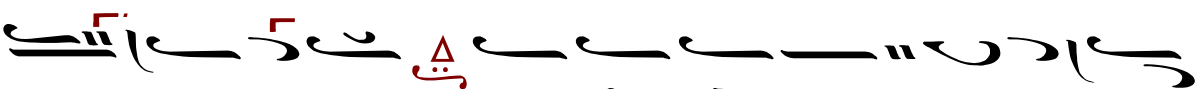
τα Στε φανον τον πρω το δι α κο ο νον

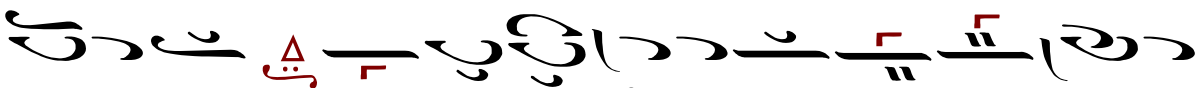
ε πα ζι ι ι ως τι μη η η σω ω ω ω μεν

ου το ος γαρ ε ε στως εν με σω πα ρα α

νο ο ο μων εν δε ζι α α α α Πα

α α τρος Υι ον ε θε ε α α α σα α

α α το

Σπχ. ^{χ̣} ^Μ ^Δ

Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω

^{χ̣} ^Δ

Κυ ρι ου εν ταις αυ λαις του Θε ου η

^Δ

μωων ε ε εξανθη η σει

^Δ

Ἄ γι ω συ νην ε νε δυ σω Στε φα νε μα

^Δ

κα ρι ι ε πρω το μαρ τυς και πρω το δι

^Δ

α α α κο νε των Αγ γε ε ε λων συμ με

⁶

ε ε το ο ο ο χε δυ σω πη θη τι και

^Δ

πρε σβε ευ ε υ υ περ η η μων προς τον Σω

^Δ

τη η ρα Κυ υ υ υ ρι ι ι ον τον α

^Δ

να α μα α αρ τη η η η τον

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα... τοῦ μηναίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Π
 λ̣ π̣
 ε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
 αι Υι ω ς και α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 π̣ π̣
 Χαι ροις ε ε εν Κυ υ ρι ω ς στε φα
 νη φο ρε Στε ε ε φα α α α νε ς ο μι
 μη τη η η ης του ου Δε σπο ο ο ο του
 δι ο τι και Πρω το μαρ τυς γε γο ο νας
 Χρι στου του Βα σι λε ε ω ως η η μων
 και την πλα νην των α νο μων Ι ου δαι ω ω
 ων κα τη ηρ γη η η η σας πρε σβευ ε υ

περ ἡ μω ὦν πρὸς Κυ ὕ ὕ ρι ι ι ι
ον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι

Και νυ ὕ ὕ ὕν και α α ει και εις τους
αι ὡ νας τωνα ὡ ὡ ὡνων α α μην

Θε ο το κε συ ει η αμ πελος η η

α λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ

πο ον της ζωης σε ε ι κε τευ ο με εν πρε

σβευ ε Δε σποι να με τα του α θλο φο ρου

και πα αν των των Α γι ων ε λε η θη ναι

τας ψυ χας η μω ὡ ὡν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἴτα ἀρχεται ἡ Μικρά Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδιά μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ'

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν

ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονομα

ματι Κυρίου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν

ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονομα

τι Κυρίου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τη Θεο το κω εκτε νως νυν προσ
δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α
πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των
μη α πο στρε ψης σου σ δου λους κε νους σε
γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

ἤ
 Δ καινυν και α ει και εις τους αι ω νας

ἤ
 τωνα ι ω νων α μην

6
 Ο υ σι ω π η σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ζι οι ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

6
 ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

σου γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων δει νω ω ω ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

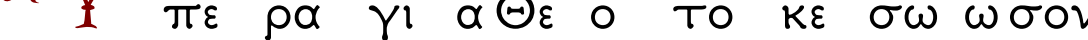
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶπα ψάλλομεν τὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α'.

Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἦχος πλδ Νη —² Γα

χ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

 ^Γ
^Γ η μας

^N ^Γ ^Π ^M
^Γ ^Γ
^Γ Πολ λοις συ νε χο ο με νος πει ρα σμοις

^Π ^N ⁺

 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι ι αν ε πι

^Γ ^N ^Γ

 ζη των ^Γ ω Μη τερ του Λο γου και Παρ ^Γ θε νε

^κ ^κ ^N ^Γ

 των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον ^Γ

^Γ ^Γ ^Γ
^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

 ^Γ
^Γ η μας

^N ^Γ ^Π ^M ^Γ
^Γ ^Γ
^Γ Πα θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι ^Γ

Π
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
την ψυ χην ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη
νη την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Σω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην
 Νο σου ν τα το σω ω μα και την ψυ χην
 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ο ι ας της πα ρα
 σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
 Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας
 Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
 τι θη μι σε Θε ο γεν νη τορ Πα ρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μονη πανυμνητε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

† κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε

κυ η σας μονη παναχραντε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Γ ^Ν
 Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
 αι τι ον ^Δ ^Γ ^Ν
 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον ^Δ ^Γ
 παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ ^Π ^Γ ^Δ ^Γ
 ως δυ να τον εν ι σχυ ι τον Χριστον κυ
 η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε
^Γ ^Ν ^Γ ⁺
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ^Γ
^Γ ^Ν ^Γ
 Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ^Δ ^Γ ^Ν
 ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
 συ μοι βο η θη σον ^Δ ^Γ
 των ι α μα των γαρ
^Δ ^Π ^Γ ^Δ ^Γ
 α νε λ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πα νη τον
 α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 επι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. Ὡχος β'. «Τὰ ἄνω ζητῶν».

Ὡχος Δι

^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ
^Β
 σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
 κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
 ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
^Ν ^Γ ^Ω
^Δ
 δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
^Γ
 ως προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος πλδ' — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυμ φευ τε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ευ σπλαγ χνι ας την α βυσ σον ε πι κα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι η τον
 ευ σπλα γχνον κυ η σα σα και σω τη ρα παν
 των των υ μνου ν των σε

 Ὁ ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω
ρη μα των ευ χα ρι στη ριον α να μελ
πο μεν ε φυ μνιον οι γι νω σκον τες σε Θε
ο μη το ρα

[illegible]

των αιωνων αμην

^M
^N
^Γ
^Γ
^κ
^Δ
^Γ

0₁ ελ πι δα και στη ριγ μα και της σω
 τη ρι ας τειχος α κραδαν τον κε κτη με
 νοι σε Πα νυμνη τε δυσχε ρει ας πα σης εκ
 λυ τρου με θα

Ὡς δὲ εἴ. Φώτισον ἡμᾶς.

Γ
 ς Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 N
 Γ ς Ε μ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την καρ
 δι αν μου ς την σην α κη ρα τον δι δου σα
 χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα
 τον αι τι ον

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Ἀ ν τρω σαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο
 το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου
 σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα
 νουν υ πε ρε χου σαν
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Ἀ ν σον την α χλυν των πται σμα των μου
 Θε ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προ
 τη τος η φως τε κου σα το θει ον και προ αι ω

νι ον
 και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 ασαι Α γνη των πα θων μου την α
 σθενειαν ε πι σκο πης σου α ξι ω σα σα
 και την υ γει αν τη πρεσβει α σου παρασχου
 μοι

Ὡδὴς'.
 Τὴν δέησιν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Θ α να α του ου ου ου και της φθορας

ὡς ἐσωσεν ^N ἐαυτον ἐκ δεδωκωστω θανα-
 τω ^Γ τὴν τὴ φθορὰ καὶ θάνατῳ μου
 φύσιν ^{χλ} κατὰ σχέθεισαν Παρθενώσωπῃ
 σον ^Γ τὸν Κυρίον σου καὶ Υἱόν ^Δ τῆς ἐχθρῶν
 κακουργίας μερυσασθαι
^Γ Ὑπεραγαθεὸ τοῦ σωσόν-
 ῃ μᾶς
^{χλ} Προστατὰ τίν σε ^{χλ} τῆς ζωῆς
 πιστάμαι ^N καὶ φρουραν ἀσφαλίστασθαι
 Παρθενῶν ^Γ πειρασμῶν διὰ λυούσαν
 ὁχλόν ^{χλ} καὶ ἐπηρείας δαιμονῶν ἐλαυνού

σαν και δε ομαιδι α παντος εκ φθορας των

παθων μου ρυσθηναι με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος κα τα φυ

γης κε κτημεθα και ψυχων σε παν τε ληη σω

τη ρι αν και πλα τυ σμον εν ταις θλιψε σι

Κο ρη και τω φω τι σου α ει α γα λλο με

θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

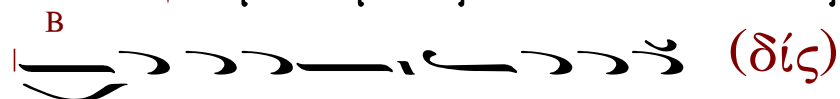
των αιωνων αμην
 Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε
 νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη
 σαρκι μου αλλ η Θε ον και Σω τηρα του
 κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα
 σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο
 ση μα των α ναστη σον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

^χ ^Μ ^Δ
 Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
 ται σχυν τε ^Β με σι τει α προς τον Ποι η
 την α με τα θε τε ^Δ μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θε ^Β εις την βο η θε αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ^Δ τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει ^{Ζ'} Θε ο
^Β το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

^χ₆ ^Δ
^λ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B (δίζ) ⁶_λ
 πα ση γε νε α και γε νε α

^Δ_λ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ^Δ_λ

^Π ^Δ
^λ Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι εν
^M ^Δ_λ
 πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
 Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν
ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' ^ⲗ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ

μα τρι ας η ε εν μον α δι ε ξα λει ψον τα

πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην Τ αις της Θε ο το κου

πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα

πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

^χ^Μ
^Δ
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οι κτιρμων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ομημα μου
^χ^Δ
^Δ Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι
 νη προ στασι α Πα να γι α Δε σποι να
^Β
^Δ αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
^Δ
 θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
^Γ
 τα [×] σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
⁺
 σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου

με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
 τηνδε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον
 Ἐπερα Θεοτοκία. Ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πορευ ε ται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων^κ α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
 πολιν και λα ον των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη
 νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

χ^Γ Ϡ^Γ —————
 Ϡ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

— Ϡ^Γ
 η μας^{Μ Γ}

ρ^Γ Ϡ^Γ ————— Ϡ^Γ —————
 Ϡ Τ ην η μων σω τη ρι αν Ϡ ως η θε λη

— Ϡ^Γ ————— Ϡ^Γ —————
 σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι Ϡ εν μη τρα της

— Ϡ^Γ ————— Ϡ^Γ —————
 Πα ρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

— Ϡ^Γ ————— Ϡ^Γ —————
 στα τιν α νε δει ζας Ϡ ο των Πα τε ρων η

— Ϡ^Γ ————— Ϡ^Γ —————
 μων Θε ος ευ λο γη τος ει Ϡ

ρ^Γ Ϡ^Γ —————
 Ϡ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

— Ϡ^Γ
 η μας

^{Μ Γ}
 Θ^Γε λη την του ε λε ους^Γ ον ε γεν νη
 σας Μη τερ^Γ α γνη δυ σω πη σον^Π ρυ σθη ναι των
 πται σμα των^{Γ Ν Γ} ψυ χης τε μο λυ σμα των^{κ λ}
 τους εν πι στει κραυ γα ζον τας^Γ ο των Πα
 τερων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει^{Ν Γ}
 Δ^Γο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι^Γ
^{Μ Γ}
 Θ^Γη σαυ ρον σω τη ρι ας^Γ και πη γην α
 φθαρ σι ας την σε κυ η σα σαν^Π και πυρ γον α
 σφα λει ας^{Γ Ν Γ} και θυ ραν με τα νοι ας τοις
 κραυ γα ζου σιν ε δει ζας^Γ ο των Πα τε ρων

η μων Θε ος ευλογητος ει
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πειν α ξι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν αποτεκουσα

Ὡδὴ ἡ'.

Τὸν Βασιλέα.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
 ο μένους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου
 τας και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
 εις αι ω νας
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 των ι α μα των το δα ψι λες επι
 χε εις τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε
 και υ πε ρυ ψου ουν σι τον α φρα στο ον
 σου το κον
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι
 Τας α σθε νει ας μου της ψυχης ι α
 τρευεις και σαρκος τας οδυ υνας Παρθε νε
 ι να σε δοξα ζω την Κεχαριτω με
 νην
 Και νυν και αι και εις τους αι
 ωνας των αιωνων αμην
 των πειρασμων συτας προσβολας εκ
 διωκεις και παθωντας εφοδους Παρ
 θενε οθεν σε υμνου ουμεν εις παν
 τας του ου αιωνας

Ὡδὴ θ' .
Κυρίως Θεοτόκον .

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Ρ ο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο
ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που
παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε
Χρι στον κυ η σα σα
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Χ α ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον
Παρ θε νε η της χα ρας δε ξα με νη το

πλη η ρω ω μα της α μαρ τι ας την

λυ ύ πην ε ζα φα νι σασα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Λι μη ην και προ στα σι α των σοι προ

σφευ γο ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι αμα

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Φω το ος σου ταις α κτι σι λαμπρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε καταγγελλοντας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στιας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

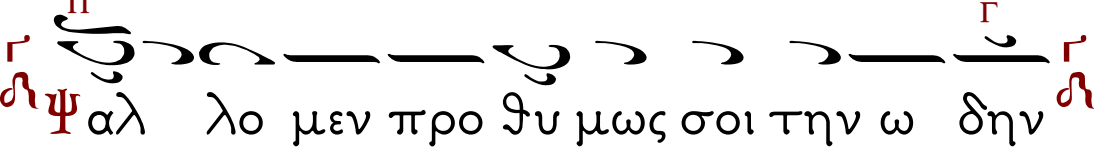
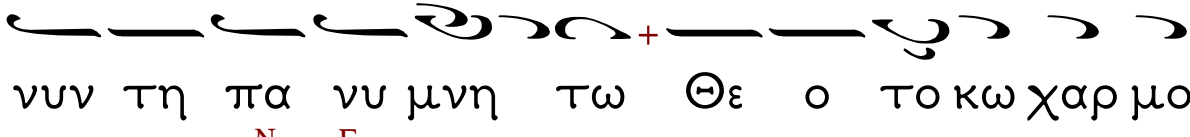
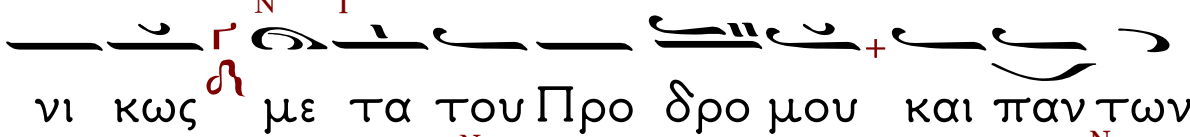
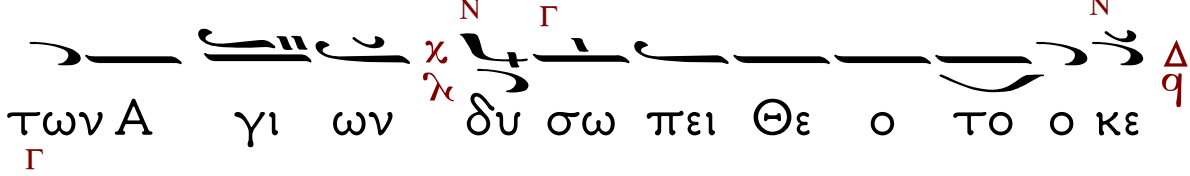
Μεγαλυνάρια. α ζι ον ε στιν ως α λη

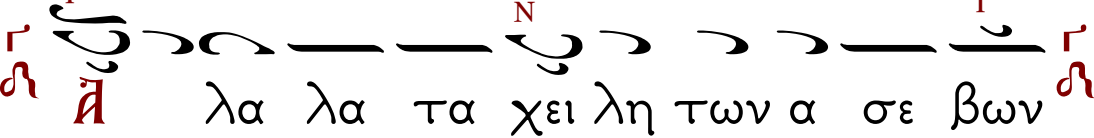
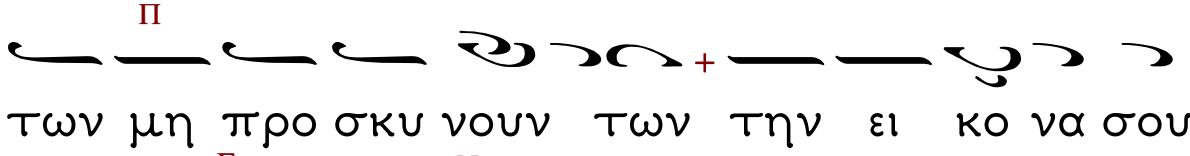
θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου ημων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

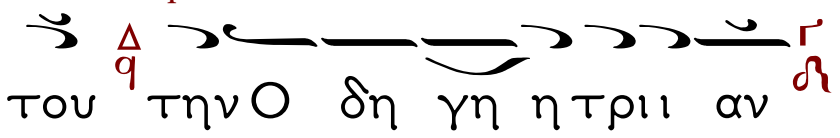
Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

^N ^Γ
 σμου ^Δ_q γε νου με σι τρια ^Γ_α
^Π ^Γ_α Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γ_α

 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

 νι κως ^N ^Γ με τα του Προ δρο μου και παν των

 των Α γι ων ^N ^Γ ^χ ^λ δυ σω πει Θε ο το ο κε ^Δ_q

 του οι κτει ρη ησαι η μας ^Γ_α
^Γ ^N ^Γ ^Γ_α λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ_α
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

 την σε πτην ^Γ ^N ^Γ την ι στο ρη θει σαν υ πο

 του Α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
^N ^Γ ^Γ_α
 του την Ο δη γη η τρι αν ^Γ_α

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

Τὴν 01/08 Ἑσπέρας.

Ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς 2/8

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος δ' Ἀι

Βασιλειον διὰ δὴ μαρτυροῦ
σηκορυφῇ ἐξ ἁθλῶνων ὑπεμεινας ὑ
περ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μαρτυρῶν Πρω
τοῦ ἁθλῆσαι γὰρ τὴν ἰουδαίων ἀπε
λεγξάμεναι ἀνείδου σου τὸν σωτήρα τοῦ
Πατρὸς δεξιῶ οἱ θέντες αὐτὸν οὐν ἐκ
σωπείας ὑπερτῶν ψυχῶν ἡμῶν
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγί
ω Πνεύματι

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ

ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· Κοφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἡ Γα

Ἄ πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ω ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
 Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
 Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν
 των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ις Πα ρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι οι εν τα α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ π. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.